

यद्योदितं, य, क्री, (उदितं कथितमनतिक्रम्य
इत्यथयौभावः ।) यद्योक्तम् । यथा,—

“यथोदितन्ते पित्रभिः क्रूर दारपरिग्रहम् ॥”

इति मार्कण्डेयपुराणे रुचिस्तोत्रम् ॥

यदा, य, (यस्मिन् काले इति । यद् + “सर्व-
काल्यकियत्तदः काले दा । ” ५।१।१५। इति दा ।)

यस्मिन् काले । यथा,—

“यदा यदा सतां हानिर्वेदमार्गानुसारिणाम् ।

तदा तदा कलेर्वृद्धिरनुमेया विचक्षयेः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्ववचनम् ॥

यदि, य, पञ्चान्तरम् । सम्भावना । तत्पर्यायः ।
चेत् २ यदुवा ३ । यथा,—

“यदीच्छेद्विपुलान् भोगान् चन्द्रवर्त्ययद्योपमान ।

प्रातःस्नायी भवेन्नित्यं द्वौ मासौ माघफाल्गुनौ ॥”

इति मलमासतत्त्वम् ॥

“अपि चेत् सुदुराचारो भजते मामन्यभाक् ।

साधुरेव स मन्तव्यः सन्त्यक्वावसितो हि सः ॥”

इति श्रीभगवद्गीता ॥

“यदुवाच्यतरसम्भारः स्यादपि पशुनैव कुप्यत्

इति । यदुवेति निपातसमुदायो यदर्थः ॥” इति

तिथ्यादितत्त्वम् ॥

यदीयं, जि, (यस्येदमिति । यद् + “दृष्टाच्छः ।”

६।२।११४। इति छः ।) यत्सम्बन्धि । यथा,

“यदीयहन्तो विनोक्त्य विपदं

कलिन्दतनया जलोद्धतगतिः ।

विलासविपिनं विवेश सहसा

करोतु कुशलं हली स जगताम् ॥”

इति कन्दोमञ्जरीं द्वितीयस्तवकः ॥

यदुः, पुं, (यजते इति । यज् + उः । एषोदरादि-

त्वात् अस्थाने दकारः ।) देवयान्यां जातो

ययातिर्ज्येष्ठपुत्रः । तस्य वंशे पित्रशापात् राजा-

चक्रवर्ती नासीत् । तदंशे द्वापरयुगस्थान्ते

श्रीकृष्णोऽवतीर्णः । इति श्रीभागवतमत्तम् ॥

तस्य मातुलकन्याविवाहकारणं यथा,—

“जरां प्राप्य ययातिस्तु खपुर् प्राप्य चैव ह ।

पुत्रं ज्येष्ठं वरिष्ठश्च यदुमिहव्रवीद्वचः ॥

त्वं यदो ! प्रतिग्रहं पाषाणं जरया सह ।

यौवनं त्वदीयेन चरेयं विधयानहम् ॥

पूर्वं वयं वृद्धे तु पुनस्ते यौवनं त्वहम् ।

दत्त्वा संप्रतिपत्स्यामि पाषाणं जरया सह ॥

यदुत्तराव ।

चित्तस्य शुद्धो दीनो जरया शिथिलोऽस्तः ।

बलीयस्तगात्रश्च दुर्द्धर्षो दुर्बलः क्षयः ॥

अशक्तः कार्यकारणे पापभूतश्च यौवने ।

सद्योपजीविमिष्वेव तां जरां नैव कामये ॥

सन्ति ते बहवः पुत्रा मत्तः प्रियतरा वृष ।

जरां यद्दीतुं धर्मेण । पुत्रमन्यं दृष्ट्वा वै ॥

ययातिवचनम् ।

यो मे त्वं हृदयात्मातो वयः खं न प्रयच्छसि ।

पापात्मातुलसम्बन्धात् प्रजा वै ते भविष्यति ॥”

इति माण्डूकीय अध्यायः ॥ ३ ॥

(हयेश्वराजपुत्रः । यथा, हरिवंशे । ६३।४४ ।

“तस्यैवं सुप्रवृत्तस्य पुत्रकामस्य धीमतः ।

मधुमत्वां सुतो जज्ञे यदुर्नाम महायथाः ॥”)

यदुनाथः, पुं, (यदुर्नां नाथः ।) श्रीकृष्णः । इति

हेमचन्द्रः । २ । १३३ ॥

यदुपतिः, पुं, (यदुर्नां पतिः ।) श्रीकृष्णः । यथा—

“यदुपतिः क गता मधुरापुरी

रघुपतिः क गतोत्तरकोशला ।

इति विचिन्त्य क्रूरश्च मनः स्थिरं

न सदृष्टं जगदित्यवधारय ॥”

इति रूपसनातनगोस्वामिनी ॥

यदृच्छा, स्त्री, स्वातन्त्र्यम् । तत्पर्यायः । खेरिता २ ।

इत्यमरः । ३।२।२२ । खरिता ३ । इति तट्टीका ॥

(यथा, गीतायाम् । २ । ३२ ।

“यदृच्छया चोपपन्नं खर्गद्वारमपाठतम् ।

सुखिनः क्षत्रियाः पार्थ ! लभन्ते युद्धमौढशम् ॥”)

यदुवा, य, यदि । यथा । “यदुवाच्यतरसम्भारः

स्यादपि पशुनैव कुप्यत् । यदुवेति निपातसमु-

दायो यदर्थः । अपि च । यदुवा उभयं

चिकीर्षेद्वौ न ब्रह्मलक्ष इति तेनैव कृष्येन

कृत्स्नसुतरासङ्गं सोदकं कमण्डलुं दम्भेदुं वा

ब्रह्मासने निधाय तेनैव प्रत्यादृष्टव्यमिति ।”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

यदा, स्त्री, वृद्धिः । इति चंक्षिप्रसारोद्यादितिः ॥

पञ्चान्तरम् ॥

यन्ता, [त्र] पुं, (यम् + ण्यत्) सारथिः । (यथा,

रघौ । ७ । ४४ ।

“प्रहारमृच्छापगमे रयस्या

यन्तुपालस्य निवर्त्तितान्ताम् ।

येः सादिता लक्षितपूर्वकेतून्

तानेव सामर्थतया निजन्तुः ॥”)

हस्तिपकः । इत्यमरः । ३ । ३ । ५६ ॥ (यथा,

माघे । ५ । ४२ ।

“सद्योऽपि साधुनयमाकलनाय यन्ता

नीतेन वन्यकरिदानकृताधिवासः ।

नाभाजि केवलमभाजि गजेन शास्त्री

नान्यस्य गन्धमपि मानभूतः सहन्ते ॥”)

विरतिकारके, जि ॥

यन्त्रं, स्त्री, (यच्छब्दोच्चेति । यम् + “गुह्यवीपचिचि-

यमिसदृशदिभ्यश्चः ।” उणा० ४ । १६६ ।

इति चः ।) देवाद्यध्वजानम् ॥ (यथा, देवी-

भागवते । ३ । २६ । २१ ।

“अक्षौभावे तथा यन्त्रं नवार्थमन्त्रसंयुतम् ।

स्थापयेत् पीठपूजायै कलसं तत्र पार्श्वतः ॥”)

पार्श्वमेदः । नियन्त्रणम् । इति हेमचन्द्रः ॥

अभियन्त्रम् । इति महाभारतटीकायां गीत-

कण्ठः ॥ कामान् वन्दूक इत्यादि भाषा ॥ ३ ॥

वाद्यम् । यथा,—

“यन्त्रस्य गुणदोषौ न विचार्यौ मधुसूदन ।।

अहं यन्त्रं भवान् यन्त्री न मे दोषा न मे गुणाः ॥”

इति महाभारतम् ॥

दाख्यन्नादि । कल इति भाषा । यथा,—

“देशरः सर्वभूतानां हृद्देशेऽर्जुन । तिष्ठति ।

भ्रामयन् सर्वभूतानि यन्त्रादृष्टानि मायया ॥”

इति श्रीभगवद्गीतायाम् । १८ । ६१ ॥

अस्यार्थः । “सर्वभूतानां हृद्देशे देशरोऽन्तर्यामी

तिष्ठति । किं कुर्वन् सर्वानि भूतानि मायया

निजशक्त्या भ्रामयन्स्तत्तत्कर्मसु प्रवर्त्तयन् यथा

दाख्यन्मन्त्रादृष्टानि ह्यभिमायि भूतानि छत्र-

धारो लोके भ्रामयति तद्वदिति । यद्वा यन्त्राणि

शरीराणि आदृष्टानि भूतानि देहाभिभाजिनो

जीवान् भ्रामयन्निर्वाहः ।” इति श्रीधरस्वामी ॥

अथ पूजाधारयन्त्रम् । तत्र नारदीये ।

“आपोऽग्निर्हृदयं चक्रं विष्णोः ज्ञेयसमुद्भवम् ।

यन्त्रश्च प्रतिमास्थानमर्चने सर्वदा हरेः ॥”

गौतमीये ।

“शालग्रामे मयौ यन्त्रे प्रतिमामखलेषु च ।

नित्यं पूजा हरेः कार्या न तु केवलभूतले ॥”

योगिनीतन्त्रे ।

“लिङ्गस्थां पूजयेद्देवीं पुष्पकंस्थां तथैव च ।

मखलस्थां महाभायां यन्त्रस्थां प्रतिमासु च ।

जलस्थां वा शिलास्थां वा पूजयेत् परमेश्वरीम् ॥”

एतत् सर्वं यन्त्राभावे । कौलावलीये ।

“यन्त्रापरारजितापुष्यं जवापुष्यश्च विद्यते ।

करवीरे शुक्लरक्ते त्रीण्यं वा यज्ज तिष्ठति ।

तत्र देवी वसेन्नित्यं तदयन्त्रे चण्डिकाचनम् ॥”

एतत् सर्वयन्त्राभावे । तथा च ।

“यन्त्रं मन्त्रमयं प्रोक्तं मन्त्रात्मा देवतेव हि ।

देहात्मनोऽप्येया भेदो यन्त्रदेवतयोक्तया ॥”

तथा ।

“आदौ लिखेद्यन्त्रराजं देवतायाश्च विग्रहम् ।

कामक्रोधादिदोषोत्थसर्वदुःखनियन्त्रणात् ॥

यन्त्रमिच्छादुरेतस्मिन् देवः प्रीणाति पूजितः ।

विना यन्त्रेण पूजायां देवता न प्रवीर्यति ॥

दुःखनियन्त्रणाद्यन्त्रमिच्छादुःखनिराधिनः ॥”

इति यन्त्रपूजाप्राधान्यम् ॥ ३ ॥

अथ धारयन्त्राणि । तत्रादौ भुवनेश्वरी-

यन्त्रम् । प्रारदायाम् ।

“आलिख्याद्विगमं कान्मुद्रां पाशादिकं

चाक्षरं

कोष्ठेऽङ्गमनून् परेषु विलिखेद्वर्णमन्त्रद्वयम् ।

अथपूर्वापरवट्कयुग्मं जयवरात् थोमास-

नानगले-

ज्वालिखेन्नजलाधिपादिगुणग्रः पङ्क्तिदयात्त-

परम् ॥

कोष्ठेऽङ्गयुगार्थमात्मसहितं युग्मस्वरान्तर्गतां

मायां केशरगां दक्षेण विलिखेन्नित्यं निरपङ्क्ति-

क्रमात् ।

जिः पाशाङ्गुशवेष्टितश्च लिपिभिर्वर्णैः क्रमाद-

युतक्रमात्

पद्मस्येन घटेन पङ्कजसुखिनावेष्टितं तद्वचिः ॥”

घटागलमिदं यन्त्रं मन्त्रिणां श्रीपदं महत् ।

पाशश्रीशक्तिकन्दर्पकामशक्तीन्द्राङ्गुशः ॥

प्रथमोऽष्टाक्षरो मन्त्रस्तः कामिनि रञ्जनि ।

खाद्यान्तोऽष्टाक्षरः चन्द्रिपरः परिकीर्तितः ॥